

posztót hoztak be Morvából. Ugyanazok, a zsolnai harminczadon át 5638 véget (petias) szállítottak a felvidékre. Ezen árúkért a kincstárnak 2744 frt 41 d. harminczad járt volna.

A harminczadosok kimutatása szerint a fentebbi városok kereskedői rendszeren együtt indultak útnak s együtt tértek vissza megrakott szekereikkel. A szállítás november hó közepétől januárig, s januártól májusig szünetelt. A felsorolt kereskedők közül a legtöbb posztót Probst Frigyes lőcsei kereskedő hozta be. Egyetlen napon (július 31-én) 7020 (petias) végmorva posztóval ment át a puchói harminczadon. Az egész 1619. évben 10710 véget hozott be Magyarországra. Langfelner János eperjesi kereskedő 1434 véget, Szegedy Györgyné (kassai) 1144^{1/2}, Döbröczöny János (kassai) 121, Sándor János (lőcsei) 487, Lángh Kristóf (lőcsei) 934, Wolf János (lőcsei) 1190, Weisenberger Ádám (lőcsei) 2028 véget szállított be.

Dr. Takáts Sándor.

Emberkereskedés Buda visszafoglalása után. A Budán kézrekerült török foglyokat ideiglenesen Komáromban, Győrben és Pozsonyban helyezték el. A foglyokat vezető tisztek már útközben is üzérkedtek velük s többet eladtak.

A jó példát a bécsi udvari kamara is követte, s Pozsonyban boldog-boldogtalannak árultatta a törököket. Bizonyos Fidelio János olasz kereskedő egymaga 159 foglyot vásárolt a kamarától, darabját 45 forintért, ezenkívül a 159 ember ruházatáért 100 frtot kellett fizetnie, vagyis összesen 7255 frtot. Mivel az üzlet nem jól ment, az összes foglyokat a szlavóniai határokra, aztán a lefoglalt Zrinyi- és Frangepán-féle tengerparti birtokokra szállították. Erősen remélték, hogy itt a velencei kereskedőkkel jó üzletet köthetnek. A bécsi udvari kamara reménye azonban nem teljesült. Az eladással 1688-ban megbízott Dvornikovich László, nagyon kevés emberen tudott túladni. Mivel pedig a foglyok tartása sokba került, Dvornikovich László azt ajánlotta, hogy legjobb lenne Velenczébe szállítani a foglyokat; ott sok emberkereskedő van, szívesen megveszik a törököket. (Bécsi közös pénzügyi levéltár. „Hoffinanz“ 13.881 fasc.)

Dr. T. S.

Mezei munkabérek 1677-ben. Kassa város július 6-án az aratók, kaszárok és szőlőmunkások bérét a következőképpen állapította meg.

„Szakmányban aratóknak egy kötél földtől egy forint hatvan pénz, kenyér öt, hús kilencz font. Napi számos aratóknak tizenkét pénz. Kévekötlőknek tizenöt pénz.

Egy kötél tavasz kaszálokknak ötven pénz, kenyér kettő, hús három font. Napi számos kaszálokknak, az kiknek enni nem adnak harmincz pénz. Az kiknek enni adnak tizenöt pénz.

Napi számos karózóknak tizennyolcz pénz. Napi számos kötőnek tizenöt pénz.

Ezen végezet megszegőknek büntetése tíz forint. „(Kassa v. nyilv.